

«De pobres, sempre en tindreu»

Tots sabem que, malauradament, les paraules de Jesús són ben certes. Mentre la humanitat ha avançat en tots els àmbits del coneixement i el desenvolupament de les societats benestants conquereix espais de benestar mai imaginats, no hem sabut erradicar la pobresa del nostre món.

Així, a casa nostra, en places i carrers el nombre d'indigents creix any rere any; les peticions a Càritas augmenten; les dificultats d'habitatge ofeguen les llars i el treball precari coarta el desenvolupament del projecte vital de molts joves. I no ens oblidem pas tampoc de la pobresa en països subdesenvolupats.

En celebrar, aquest diumenge, la Jornada Mundial dels Pobres, el Papa Lleó ha volgut remarcar, en aquest any del Jubileu de l'Esperança, que també tots els qui viuen en la pobresa (qualsevol mena de pobresa) poden viure amb confiança la seva situació. El Sant Pare ens diu: «El pobre es converteix en testimoni d'esperança fort i fiable, precisament perquè la viu en precarietat, privacions i marginació. No confia en les seguretats del poder o del posseir, ans al contrari, ho pateix. La seva única esperança és el reconeixement que Déu és la nostra primera i única esperança.» De fet és aquesta l'actitud que ens demana viure, abandonar les esperances efímeres i abandonar-nos a l'única esperança que brolla d'una infància espiritual, que ens convida a posar-nos en mans del Senyor.

Certament les situacions que viuen molts germans nostres són feridores, però el Papa Francesc, i així ho recorda el Papa Lleó, ens deia que la pobresa més fonda és el desconeixement de Déu, la manca d'atenció espiritual: «No podem deixar d'oferir als pobres l'amistat, la benedicció i la Paraula de Déu. Ell és la seva veritable esperança».

I continua advertint-nos: «És un secret de l'esperança que tots les béns de la terra, les realitats materials, els plaers del món, el benestar econòmic, encara que important, no basta per fer feliç el cor de l'home. Les riqueses sovint

enganyen, i la més greu és pensar que no necessitem Déu». Si el nostre cor i la nostra butxaca són ja plens de mundanitat, possessions, benestar, i influència, quin espai hi deixem per a Déu? Ens cal aprendre a deixar-nos anar, a deslliurar-nos de tants volers que subtilment ens encadenen i retrobar el sentit que viuen els nostres germans desfavorits que Déu és la veritable esperança.»

Cal doncs, i aquesta Jornada Mundial dels Pobres n'és una bona oportunitat, que augmentem la nostra pregària, acció i sensibilització vers els nostres germans desfavorits. No és una opció més, és un deure fundant del nostre viure la fe amb compromís i exigència. En Paraules del Papa: «Els pobres no són una distracció per a l'Església, sinó germans estimats, ja que ells, amb la seva existència, les seves paraules i saviesa ens permeten tocar amb les mans la veritat de l'Evangelí».

Per això el Papa Lleó ens convida, en aquesta Jornada Mundial dels Pobres, a sortir de la nostra comoditat i confort per anar a la trobada dels desvalguts: «Vull recordar a les nostres comunitats que els pobres són en el centre de tota acció pastoral. No només en la dimensió caritativa, sinó també del que l'Església celebra i anuncia, això es, un Déu que ha assumit la seva pobresa per enriquir-nos. Tota forma de pobresa, sense excloure'n cap, és una crida a viure de manera ben concreta en la vida ordinària l'Evangelí i oferir signes eficaços d'esperança». Una tasca que no ens acabarem mai, perquè «de pobres, sempre en tindreu entre vosaltres» (Marc 14,7), i que, per això mateix, sempre ens ha de distingir a tots els cristians sense excepció fins a la fi dels temps.

Tant de bo que nosaltres, que vivim a recer de l'humil casa de Natzaret, emmirallats en la pobresa, humilitat i senzillesa de Jesús, Maria i Josep, siguem capaços de rebre l'esperança dels pobres i de viure-la com ells, confiant plenament en el Pare.

Mn. Josep M. Turull, el vostre rector

PREGÀRIA TAIZÉ

 Parròquia de la Sagrada Família

18 DE NOVEMBRE | 20:45H
CRIPTA DE LA SAGRADA FAMÍLIA

Carrer Sardenya 318, Barcelona | @taizesagradafamilia

Concert de SANTA CECÍLIA

DISSABTE
22
NOVEMBRE 2025
17:00H

Amb la participació de músics i grups vinculats a la Parròquia de la Sagrada Família

- _____ Cantoria Re-Quinto
- _____ Coral Música Nova
- _____ Camerata Da Capo
- _____ Camerata Internacional de Barcelona
- _____ Ensemble de Cuatros de Barcelona
- _____ Coral Canticela
- _____ Organistes de l'Esmuc i Parròquia

 Parròquia de la Sagrada Família

Assemblea parroquial 2025

Com és costum a la parròquia, l'assemblea parroquial se celebrarà, si Déu vol, el proper dissabte 29 de novembre a les 17:00 h als locals parroquials. Enguany volem debatre-hi com podem portar als nostres familiars i conciutadans el coneixement i l'estima per l'espiritualitat d'Antoni Gaudí, en el centenari de la seva mort. S'acabarà tot participant en la missa internacional a la basílica a les 20:00h.

Angelina Torres Vallbona

El 23 d'octubre de 2025 ens va deixar aquest testimoni

Al cel sigui

Soc conscient que he tingut la sort de viure molts anys, però també he après que la vida no és un camí recte: hi ha pèrdues i moments complicats. Em sento orgullosa de no haver abandonat mai, d'haver cuidat la meua família, de continuar activa sempre que he pogut. De tot el que he viscut, el que més valoro són els llaços humans, les estones de conversa, els petits regals de l'amistat i l'ajuda.

Crec fermament que valors com l'honestedat, el respecte, la solidaritat i la humilitat ningú els ha de perdre mai. Valoro apreciar el que tenim, no esperar grans coses materials per ser feliç. També penso que és vital ser agraïda, saber donar i ajudar els altres: aquests gestos petits construeixen comunitats fortes. La paciència és un altre tresor: no hem de precipitar-nos, aprendre dels errors i seguir endavant amb serenitat. Sé que cada error m'ha fet créixer. Sento que escoltar, fer bondat i mantenir la dignitat, fins i tot davant de dificultats, són pilars essencials de la vida.

Si haig de deixar un missatge a les joves d'avui, seria: sigueu boniques de cor, sigueu fortes, estimeu, tingueu paciència i no deixeu de somiar.